

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/497/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217792
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713217792.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 82108 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom I. X, P.O. S. XXX, XXX XX S., proti odporcom: 1/ B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., W. XXXX/X, t. č. bytom J. I. XX, XX XXX H., 2/ R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX O., právne zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom Q. XX, XXX XX S., za účasti vedľajšieho účastníka: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom Q. XX, XXX XX S., v konaní o zaplatenie sumy 18.537,71 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/183/2014-144 zo dňa 28. 04. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 5C/183/2014-144 zo dňa 28. 04. 2015 zrušuje a vec mu vráca na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcom v rade 1/ a 2/ uloženia povinnosti na zaplatenie sumy 18.537,71 Eur s príslušenstvom, na podklade uzatvorenej úverovej zmluvy č. 0353324692 zo dňa 16.11.2009. Rozhodnutie o trovách si vyhradil na dobu po právoplatnosti vo veci samej.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ v prejednávanej veci nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, nepreukázal, že riadnym spôsobom nadobudol pohľadávku postúpením od banky Slovenská sporiteľňa, a. s., ktorá odporcom v rade 1/ a 2/ poskytla úver. V prejednanom prípade išlo o spotrebiteľskú vec, a preto predpokladom postúpenia pohľadávky banky na inú osobu bolo v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, účinného v čase postúpenia pohľadávky to, aby bol klient so splnením pohľadávky voči banke v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň, aby ho banka na splnenie povinnosti vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť, a ak aj tak urobí napriek tomu, potom takéto postúpenie svojim obsahom a účelom je v rozpore so zákonom, a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V danom prípade zo strany navrhovateľa nebol predložený súdu žiaden listinný doklad preukazujúci zaslanie výzvy odporcom v zmysle spomínaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. S poukazom na uvedené preto okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľom predložená zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 28.03.2013, na základe ktorej si uplatňoval žalovanú sumu a podľa ktorej má nadobudnúť pohľadávku voči odporcom v rade 1/ a 2/ je v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom, keďže bol vykonaný v rozpore so zákonom. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie zo strany navrhovateľa prvostupňový súd jeho návrh zamietol. Rozhodnutie o trovách si postupom podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vyhradil na dobu po právoplatnosti veci samej.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu

vytýkal, že neúplne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. V ďalších podrobnostiach uviedol, že svoju aktívnu vecnú legitimitáciu preukázal predložením listinného dôkazu, a to oznámením o postúpení pohľadávky, ktorým si postupca spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s. splnila povinnosť podľa § 526 Občianskeho zákonníka. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/2001 zo dňa 11.06.2013). V prípade ustanovenia § 92 zákona o bankách, nejde o zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, nedodržanie ktorých by spôsobovalo neplatnosť postúpenia. Navyše v konaní navrhovateľ predložil písomnú výzvu zo dňa 27.04.2011, ktorou právny predchodca navrhovateľa vyzýval odporcov písomne na uhradenie omeškaných úverových splátok. Prvostupňový súd však predmetný dôkaz vôbec nevykonal.

Odporca v rade 2/ v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa pritom s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia. Zdôraznil, že pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky ako postupcu musia byť okrem všeobecných podmienok ustanovení § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka splnené aj podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Mylné je tvrdenie navrhovateľa, že účelom citovaného ustanovenia je iba úprava výnimiek z bankového tajomstva. Účelom § 92 ods. 8 zákona o bankách podľa dôvodovej správy bolo nielen prelomenie bankového tajomstva ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Zákon však ustanovil podmienky, za akých je možné postúpiť bankovú pohľadávku, a jednou z týchto je aj zaslanie písomnej výzvy klientovi. Nedodržanie písomnej výzvy preukázateľne zaslanej druhej strane má za následok neplatnosť tohto úkonu. Teda ak navrhovateľ nepreukáže zaslanie výzvy odporcovi, je zmluva o postúpení pohľadávky neplatná, pre rozpor so zákonom. Akákoľvek iná interpretácia by bola popieraním základných princípov, na ktorých je súkromné právo vybudované resp. snahu o tendenčné vykladanie ustanovení právnych predpisov. Na podporu správnosti tejto argumentácie odporca v rade 2/ poukázal na viaceré rozhodnutia okresných súdov (napr. rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7C/209/2014 zo dňa 04.03.2015 a iné), ako aj uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, ďalej na článok JUDr. Andrey Tomlainovej, PhD. uverejnený v Bulletinu slovenskej advokácie rok 2007 č. 10.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 vety prvej O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p.) a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ si pri uplatňovaní žalovanej sumy v danom prípade odvodzuje svoje právo od úverovej zmluvy, ktorú odporcovia uzatvorili so Slovenskou sporiteľňou a. s., ktorá je bankou v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách. Pohľadávku voči odporcom mal navrhovateľ získať na základe zmluvy o postúpení zo dňa 28.03.2013. V návrhu na začatie konania navrhovateľ uviedol, že odporcovia boli na úhradu pohľadávky voči pôvodnému veriteľovi vyzvaní písomným oznámením, ktorým Slovenská sporiteľňa a. s. súčasne vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Výzvu k splateniu celej pohľadávky s príslušenstvom zo dňa 20.02.2013 prevzal odporca v rade 1/ dňa 04.03.2013. Odporkyňa v rade 1/ zaslanú výzvu nevyzdvihla v odbernej lehote.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže

postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Preskúmaním dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní dôkaz predložený navrhovateľom ešte súčasne s návrhom na začatie konania, a to výzvu k splateniu celej pohľadávky s príslušenstvom zo dňa 20.02.2013 vo vzťahu k aktívnej legitimácii nevyhodnotil, v ktorom smere bolo odvolanie navrhovateľa dôvodné. Okresný súd tak rozhodol predčasne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a preto aj vec nesprávne právne posúdil. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V tomto sa bude zaoberať aj tvrdeniami navrhovateľa vo vzťahu k písomnej výzve zo dňa 27.04.2011, ktorá mal byť predložená.

Odhliadnuc od uvedeného za správny považuje odvolací súd názor, že citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe (aj takej ktorá nie je bankou), a to za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách tak vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne aj o náhrade trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.